

Причорноморська
Фундація
Права

**«МЕТОДОЛОГІЯ ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

**1-2 листопада 2013 р.
Одеса**

**ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ПРИЧОРНОМОРСЬКА ФУНДАЦІЯ ПРАВА»**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ПРАВА: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

1-2 листопада 2013 р.

Частина II

**Одеса
2013**

ББК 67.9я43
УДК 341(063)
М 54

М 54 «Методологія публічного та приватного права: сучасний стан та перспективи розвитку»: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, Україна, 1-2 листопада 2013 р.) – Одеса: ГО «Причорноморська фундація права», 2013.– Ч. II – 128 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Методологія публічного та приватного права: сучасний стан та перспективи розвитку». Для студентів, аспірантів, викладачів, науковців юридичних вищих навчальних закладів, представників судових та інших правозастосовчих органів держави, адвокатів, представників юридичних громадських організацій.

Усі матеріали подаються у авторській редакції.

Погляди авторів, викладені в цьому збірнику, необов'язково відображають позицію організаторів міжнародної науково-практичної конференції «Методологія публічного та приватного права: сучасний стан та перспективи розвитку».

ББК 67.9я43
УДК 341(063)

Бульба А. С. ЗМІШАНА ФОРМА ВИНИ І ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНУ	87
Герєга Н. В. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ.....	89
Коваленко Ж. А. ВИНА ЯК ОBOB'ЯЗKOBA OЗНАKA СУБ'ЄКТИBHOЇ CTOPOHI CKЛAДУ ЗЛОЧИНУ.....	92
Король В. В. АНАЛІЗ СТАНУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ТА ПРОБЛЕМ ЇЇ ПОДОЛАННЯ	95
Льон О. І. НАУКОВА ДОКТРИНА ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУТУ МНОЖИHHOCTІ ЗЛОЧИНІВ	98
Москальова М. В. ЩОДО ФАКТОРІВ ПІДВИЩЕННЯ ВІКТИМНОЇ ПОВЕДІHKИ CЕРЕД МОЛОДІ.....	102
Продайко Д. Д. ЗАХОПЛЕННЯ ЗАРУЧНИКІВ В УКРАЇНІ.....	105
Смушак О. М. ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ЗЛОЧИНУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА СИСТЕМИ МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПРАВА.....	107
Шишман Д. М. ЩОДО ПИТАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЕУТАНАЗІЇ.....	109
Ямчук Ю. М. ЖИТТЯ ЛЮДИНИ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ	113
 НАПРЯМ 10. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА	
Нешик Т. С. СУД ПРИСЯЖНИХ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	117
Озерський І. В. «ФАХІВЕЦЬ У ГАЛУЗІ ПРАВА» ЯК КОНСТИТУЦІЙНО ВИЗНАЧЕНИЙ СУБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ УКРАЇНИ.....	120
Шигуров А. В. ПРОБЛЕМИ НАЗНАЧЕННЯ СУДЕБНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ НА ПРЕДВАРИТЕЛЬНОМУ СЛУШАННІ В РОСІЙСЬКОМУ УГОЛОВНОМУ ПРОЦЕСЕ	124

Смушак О. М.

викладач кафедри кримінального права

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ЗЛОЧИНУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА СИСТЕМИ МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПРАВА

У юридичній літературі немає єдиної думки стосовно змісту інституту причетності до злочину. Майже всі дослідники, характеризуючи причетність до злочину, вказують на таку ознаку, як суспільна небезпека джерелом якої виступає збільшення можливості для уникнення особи, яка скоїла основне діяння, від кримінальної відповідальності і покарання за допомогою осіб, які не брали участі у його вчиненні. Властивість суспільної небезпеки вказує на суттєву шкідливість досліджуваного діяння і говорить про те, що причетність до злочину знаходиться у сфері кримінально-правового регулювання.

В кримінальному праві України виділяють такі види причетності до злочину:

- заздалегідь не обіцяне приховування злочину (ст. 396 КК України) чи злочинної діяльності учасників злочинних організацій (ст. 256 КК України), а також, придбання отримання та зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом (ст. 198 КК України);
- потурання злочину (ст.ст. 197, 364, 367 КК України тощо);
- неповідомлення про злочин (даний вид злочину є кримінально каранним, лише коли він поєднаний із завідомо неправдивими показаннями та відмовою давати показання (ст.ст. 384, 385 КК України).

Мусульманські країни теж надали інституту причетності до злочину самостійного характеру. Мусульманські країни обмежують встановлення відповідальності за причетність до злочину, якщо воно пов'язане з приховуванням речей, які отримані в результаті вчинення злочину та приховування злочинців [1, с. 13].

Відповідальність за приховування речей передбачено в більшості КК арабських країн (Сирії, Йорданії, Албанії, Марокко та ін..).

Відповідно до КК Сирії та Йорданії, відповідальність за приховування злочинця передбачається в Загальній частині. В КК інших арабських країн відповідальність за приховування передбачено Особливою частиною.

КК Марокко (ст.ст. 190, 208, 297) встановлюється відповідальність за приховування злочинів проти держави і бандитизму, Албанії (ст. 217) – злочини проти правосуддя. Відповідно до Загальної частини КК Йорданії ст.ст. 83 і 84 передбачається кримінальна відповідальність за приховування (без змови з виконавцем) речей і злочинця. Особа, яка приховує злочинця і предмети злочину без змови між ними і виконавцем, вважається приховувачем.

Таким чином, приховування відрізняється від пособництва тим, що в пособництві повинна бути змова між виконавцем і пособником, а в приховуванні відсутня така змова.

КК Йорданії розрізняє приховування речей (предметів), отриманих трьома способами:

- викрадення майна;
- отримання майна, добутого шляхом злочину;
- незаконне вилучення майна

Таким чином, особа, яка приховує майно іншої особи, усвідомлює, що майно було отримане одним із трьох вищезазначених способів, є приховувачем. За приховування предметів, які отримані в результаті злочину, така особа карається позбавлення волі на строк до 2 років і штрафом до 50 динарів. Приховування ж злочинця карається до 2 років позбавлення волі [2, с. 66-68].

В ст. 413 КК Йорданії зазначаються умови звільнення від кримінальної відповідальності за приховування, у випадку коли приховувач повідомив відповідним органам державної влади і допомагав затримати злочинця перед розслідуванням і після того, як розслідування почалось, повідомив про місце приховування злочинця, то він звільняється від кримінальної відповідальності.

Згідно ч. 2 ст. 84 КК Йорданії за приховування злочинців звільняються від кримінальної відповідальності члени сім'ї злочинців (подружжя, брати, сестри і близькі родичі) [2, с. 66-69].

Кримінальна відповідальність за недонесення про злочин в мусульманських країнах передбачена лише за посягання на державну безпеку, при цьому воно відноситься до злочинів, які перешкоджають здійсненню правосуддя (ст. 206 КК Йорданії, ст. 398 КК Лівану, ст. 209 КК Марокко). Норми даних статей, розмежовують відповідальність за неповідомлення вчинені посадовими особами, та неповідомлення вчинені іншими особами. Посадова особа несе відповідальність за неповідомлення про будь-який відомий злочин чи проступок, всі інші особи несуть відповідальність лише за злочини проти держави [3, с. 20-22].

В ст. 413 КК Йорданії зазначаються умови звільнення від кримінальної відповідальності за приховування, у випадку коли приховувач повідомив відповідним органам державної влади і допомагав затримати злочинця перед розслідуванням і після того, як розслідування почалось, повідомив про місце приховування злочинця, то він звільняється від кримінальної відповідальності.

Згідно ч. 2 ст. 84 КК Йорданії за приховування злочинців звільняються від кримінальної відповідальності члени сім'ї злочинців (подружжя, брати, сестри і близькі родичі) [2, с. 66-69].

Кримінальне законодавство мусульманських країн не містить спеціальних норм, щодо відповідальності за потурання злочинам. Хоча в ряді статей КК (ст. 474 КК Йорданії, ст. 311 КК Марокко, ст. 755 КК Сирії) передбачено відповідальність за окремі види потурання [1, с. 20-22].

З аналізу норм інституту причетності до злочину в мусульманській правовій системі, можна зробити наступні висновки:

1. Як і Україна, мусульманські країни теж надали інституту причетності до злочину самостійного характеру.

2. Не оперуючи поняттям «причетності до злочину», мусульманські країни питання пов'язані з регулюванням її видів, вирішують з інших позицій, ніж КК України. Вони обмежились встановленням відповідальності за дане діяння, якщо воно пов'язане з приховуванням речей, отриманих в результаті вчиненого злочину, приховуванням злочинців.

3. Отримало своє законодавче регулювання, такий вид причетності до злочину, як неповідомлення про злочин, який готується або вчинений.

4. Що стосується потурання, то в мусульманських країнах передбачена відповідальність лиш за окремі його види. Виходячи із всіх наявних співпадіть та розбіжностей в регулюванні даного інституту, в мусульманських країнах можна прослідкувати одну тенденцію: не зважаючи на різні форми правління, інститут причетності до злочину отримав своє законодавче регулювання, що дасть можливість здійснювати загально попереджувальний вплив на громадян.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пономаренко Е. В. Некоторые теоретические и законодательные проблемы прикосновенности к преступлению по уголовному праву Российской Федерации. Автореф. Саратов, - 2007. – 27 с.
2. Садди Я. М. Соотношение соучастия и прикосновенности к преступлению по уголовным кодексам Иордании и Украины / М. Я. Садди // Вісник Одеського національного університету. Вип. 1., Т 14: Правознавство. - Одеса, 2009. – С. 64-71.
3. Нагиб Али Сейф. Соучастие в преступлении по Уголовному праву Арабских стран. Автореф. дис... к.ю.н. Москва. – 1996. – 28 с.

Шишман Д. М.
здобувач

*Національний університет «Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»
м. Харків, Україна*

ЩОДО ПИТАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЕУТАНАЗІЇ

Незважаючи на високий рівень розвитку науки, на сьогоднішній день, залишається велика кількість хвороб, які є невиліковними та спричиняють великі страждання, при наявності яких людина здатна піти на самий відчайдушний крок – залишити життя. Саме тому так гостро постає питання легалізації еутаназії. Навколо цієї проблеми точуться великі дискусії, так як, незважаючи на те,